Mitropolitul Gurie și congresele misionare din perioada interbelică

Silvia GROSSU,
Universitatea de Stat din Moldova

Congresele misionare din perioada interbelică (patru la număr) au fost organizate în contextul intensificării procesului de discreditare a Bisericii Ortodoxe din România prin propaganda ateistă, extinderea mișcării inochentiste și a prozelitismului sectar nu doar în Basarabia ci și în alte provincii din România întregită. Devenit Arhiepiscop în anul 1918, Gurie Grosu, urmându-și vocația de mărturisitor și ostenitor al Ortodoxiei, continuă activitățile misionare, reușind să contribuie la revigorarea misionarismului în întreaga Românie. La inițiativa și cu implicarea lui, în țară s-au ținut patru congrese misionare, primul desfășurându-se la Arad, în perioada 25-28 octombrie 1928. Prezența Mitropolitului Gurie a conferit un înalt statut acestei reuniuni, atât prin faptul că era singurul dintre mitropoliții țării participant la congres, cât și prin alesele sale discursuri. Al doilea congres al misionarilor ortodocși s-a ținut la Chișinău, în octombrie 1929, conform propunerii înaintate de Mitropolitul Gurie la congresul de la Arad. Următorul congres, de la Cernăuți, a beneficiat de participarea și implicarea Mitropolitului Gurie, iar cel de-al patrulea Congres (Sobor) și-a ținut lucrările din nou la Chișinău, în perioada 29 octombrie - 1 noiembrie 1931. Experiența sa de misionar consacrat a devenit o temelie solidă și pentru fondarea și susținerea revistei „Misionarul", cea mai importantă publicație periodică de acest profil din România interbelică, care s-a editat pe toată perioada apariției sale la Chișinău.